

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De S. Lupentio Abbate & martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

in euleo
suspenditur

bis hoc pateris, qui meritis peccatorum nostrorum te socium esse voluisti. Cui Faustus respondit: Societas nostra, Ianuari, mansit in terra semper, & imperpetuum manebit in caelo. Hoc cum audisset Eugenius, admiratus dixit: Quae est ista nunc allocutio vestra, quod tam impie voluistis respondere mihi? Ianuarius dixit: Nobis confessio Christi, & nulla impietas est. Tunc Eugenius ad Martialem conuersus dixit: Vides istorum animi dementiam, qua te in societatem suam contraxerunt? Noli maleficis istis & impijs te credere. Cui Martialis dixit: Solus Deus immortalis est, qui caelum fecit & terram, ipse pro tuis malis operibus te puniet. Quod audiens Eugenius, Et hic, inquit, ponatur in euleo. Quod cum fieri vidisset Martialis, o beata, dixit, immortalitas gloriae Christi, qua nos tibi frater Fauste sociasti. Tum dixit Eugenius satellitibus suis: Torquete eos donec adorent deos nostros. Faustus autem dum torqueretur, Difficile est, inquit, tibi, & patri tuo, qui diabolus est, nos a paternis legibus, ad mortalitatem tuam conuertere. Propter quod Eugenius dixit: Abscindantur ei nares, & auriculae, supercilia radantur, dentesque mandibulae superioris euellantur. Quod cum factum esset, Faustus Deo gratias agens, magis hilarius factus est. Eugenius Ianuario dicebat: Videsne Ianuari, quanta tormenta passus fuerit Faustus, dum deceptus opinione sua, pertinaciter imperio meo parere recusat? Ianuarius autem dixit: Impietas ista & pertinacia Fausti in me maneat, & eius vinculum charitatis, ad cuius verba dixit Eugenius: Auferantur & huic quae illi praecipimus. Dumque torqueretur Ianuarius, Eugenius Praeses Martialem sic alloquitur: Vides Martialis sociorum tuorum dementiam, & quae illis mala venerunt? Tu igitur consule tibi, teque disunge ab illorum mala consuetudine, prauaque voluntate. Martialis autem dixit: Consolatio mea Deus est, quem ipsi magna voce testantur, ideoque confitendus & laudandus est Deus, Pater, & Filius & Spiritus sanctus. Tunc Eugenius maiori furore successus, iussit eos igne comburi. Cumque perducti fuissent ad locum suae passionis, sic vno spiritu plebem Christi alloqui coeperunt, dicentes: Vos charissimi mei, & Christi fideles, nolite credere huic diabolo inimico, sed agnoscite vos ad Dei similitudinem & imaginem esse factos. Illum igitur adorare, & illum benedicere qui auctor est omnium: non, vt isti dicunt, adoreris opera manuum ipsorum, quoniam ligna, & petra, aurum & argentum sunt, opera manuum hominum. Vos itaque contemnentis huius iniuriam, & confidentes in Iesu Christo, soli Deo sine cessatione quotidie referte laudes. Et cum ducerent eos lictores, per quorum manus fuerant cruciati, coeperunt eos igni compellere, simulque traditi flammis, exultantes tradiderunt Deo spiritum.

S. Faustus
nares & auriculae
praeciduntur.

Item S. Ianuario.

Gen. 1.

Psal. 113.

Saeti martyres
ignibus comburuntur.

SURIUS

q. bar
Nomen
RVIII
5

DE MORTE S. LVPENTII MARTYRIS ET ABBATIS GABALLITANI, EX LIB. VI. HISTORIARUM Gregorij Turonensis. Cap. 37.

22. Octob.

S. Lupertius
multis supplicijs affectus,
capite caeditur.

Capitis eius
miraculosa inuentio.

LV PENTIVS vero Abbas basilicae sancti Priuati martyris urbis Gaballitanae, a Brunichilde Regina accersitus aduenit. Accusatus enim (vt fertur) fuerat ab Innocentio supra dictae urbis Comite. quod scelestum aliquid effatus de regina fuisset. Sed discussis causis, cum nihil de crimine laese maiestatis conscius esset inuentus, dimissus est. Verum ubi viam carpere coepit, iterum ab antedicto Comite captus, & ad Poteconem villam deductus, multis supplicijs est affectus. Dimissusque iterum vt rediret, cum super Axonam fluum reuertentem tetendisset, iterum irruit super eum inimicus eius. Cuius vt oppressi amputatum caput in culleum oneratum lapidibus posuit, & flumini dedit, reliquum vero corpus vincum cum saxo immergit gurgiti. Post dies vero paucos apparuit quibusdam pastoribus, & sic extractus a flumine, sepulturae mandatus est. Sed dum necessaria funeris pararentur, & ignoraretur a populo quis esset, praesertim cum caput truncatum non inueniretur, subito adueniens aquila leuauit culleum a fundo fluminis, & in ripa deposuit. Admirantesque qui aderant, apprehenso culleo, dum solliciter quid contineret inquirunt, caput truncatum reperiunt: & sic cum reliquis artibus est sepultum. Ferunt autem lumen ibi diuinitus nunc apparere. Et si infirmus ad hunc tumulum fideliter deportatus fuerit, accepta sospitate recedit.

MAR